

Dag 7 – Noveen Sint Jozef
Boek van de Hemel 12 – 25 december 1920

De toestand van de pasgeboren Jezus in de grot van Bethlehem was minder pijnlijk dan zijn toestand in de Heilige Eucharistie.

(...) Mijn dochter,
heb je gezien wat Mij deed beven, huilen en jammeren? De verlatenheid van de schepselen.
Jij hebt ze allen om Mij heen geplaatst. Ik voelde dat zij Mij allen liefdevol aankeken en kusten. Hierdoor hield Ik op met huilen. (...)

Maar weet dat mijn *sacramentele toestand* nog pijnlijker is dan deze als kind in de grot!
Hoewel het koud was, was de grot ruim en had lucht om te ademen.
De hostie is ook koud, maar zo klein dat Ik bijna geen lucht heb.

In de grot had Ik een kribbe met een beetje hooi als bed.

In mijn sacramentele leven heb Ik niet eens hooi,
- en Ik heb niets dan harde en ijskoude metalen als bed.

In de grot had Ik ***mijn lieve Mama***

- die mij heel vaak met haar zeer zuivere handen vastnam, Mij met vurige kussen omhelsde om Mij te verwarmen en mijn huilen te verzachten.
Zij voedde Mij met haar zeer zoete melk.

In mijn sacramentele leven, is het juist het tegenovergestelde:

Ik heb mijn Mama niet en als Ik vastgenomen word, voel Ik vaak de aanraking van onwaardige handen die naar aarde en mest ruiken.

Oh! hoe ruik Ik hun stank meer dan de mest die Ik in de grot rook!

In plaats van Mij te bedekken met kussen, bedekken ze Mij met oneerbiedige handelingen.

In plaats van melk, geven zij Mij de bitterheid van hun heiligschennissen,
van hun onverschilligheid en van hun kilte.

In de grot heeft **Sint-Jozef** Mij nooit beroofd van een beetje licht of een klein lampje gedurende de nacht.

In het Heilig Sacrament, hoe vaak blijf Ik in het donker, zelfs 's nachts!

Oh, *hoe pijnlijk is mijn sacramentele toestand!*

Hoeveel verborgen tranen die door niemand gezien worden!

Hoeveel gekreun dat niet gehoord wordt!

Als mijn situatie als pasgeborene je medelijden oproept,
hoeveel meer medelijden moet je dan hebben met mijn sacramentele situatie! »